

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/112/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119294130
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Urbanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:6119294130.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Urbanovej a členov Mgr. Andreja Kekelyho a JUDr. Martiny Mochnáčovej, v právnej veci žalobcu: X. N., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H. A. U. XXX, XXX XX N. Q., zastúpeného JUDr. Ivanom Vozárom, advokátom so sídlom V. XXXX/XX, XXX XX N. Y., proti žalovanému: BYP, s. r. o., so sídlom Hviezdoslavova 1, 033 01 Liptovský Hrádok, IČO: 36 437 263, zastúpenému JUDr. Milanom Trnovským, advokátom so sídlom U. XXXX/X, XXX XX N. Y., o zdržanie sa konania porušujúceho práva vlastníka zlepšovacieho návrhu, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 6C/29/2019-104 zo dňa 19. 05. 2020, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 6C/29/2019-104 zo dňa 19. 05. 2020 potvrdzuje.

Žalovanému priznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd žalobu zamietol (výrok I.). O trovách konania rozhodol tak, že žalovanému voči žalobcovi priznal nárok na ich náhradu v rozsahu 100 % s tým, že o výške nároku rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku súd prvej inštancie osobitným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (výrok II.).

2. V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že žalobou zo dňa 23.05.2019, podanou pôvodne na Okresnom súde Banská Bystrica dňa 27.05.2019, žalobca žiadal, aby súd zakázal žalovanému využívať zlepšovacích návrh na úpravu projektovej dokumentácie Plynofikácia VS-1, Belanská štvrť, Liptovský Hrádok, ním podaný dňa 11.04.2003. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 11.04.2003, v tom čase ako zamestnanec žalovaného, podal zlepšovacích návrh na úpravu projektovej dokumentácie zhotoviteľa projektu PROJEKTA, výrobné družstvo, so sídlom 1. mája 19, Liptovský Mikuláš, IČO: 00 652 857, a to pre stavbu Plynofikácia VS-1, Belanská štvrť, Liptovský Hrádok (ďalej len „zlepšovacích návrh“). Dňa 09.05.2013 žalovaný oznámil žalobcovi, že zlepšovacích návrh postupuje na posúdenie odbornému projektantovi a tiež zhotoviteľovi diela. Žalovaný bez toho, aby so žalobcom uzatvoril zmluvu v súlade so zákonom č. 527/1990 Zb. o vynálezoch, priemyselných vzoroch a zlepšovacích návrhoch (ďalej len „zákon č. 527/1990 Zb.“), použil predložený zlepšovacích návrh tak, že zhotoviteľovi projektu zadal prepracovanie časti projektovej dokumentácie. Podľa takto zmenenej projektovej dokumentácie v časti „A“ ROZVODY ÚK, TLKA VZDUCHU, bola zhotovená stavba Plynofikácia VS-1, Belanská štvrť, Liptovský Hrádok, a jej kolaudáciou daná do užívania. Žalovaný zlepšovacích návrhu stále využíva, a preto sa žalobca domáhal zákazu využívať jeho zlepšovacích návrh, odvolávajúc sa na ust. § 72 až 74 zákona č. 527/1990 Zb., § 1 ods. 3, § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 126 Občianskeho zákonníka a na čl. 20 Ústavy Slovenskej republiky.

3. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe nárok žalobcu v celom rozsahu rozporoval. Poukázal na to, že uplatnenia svojich práv, vyplývajúcich z porušenia práva vlastníka zlepšovacieho návrhu, sa žalobca domáhal vo viacerých súdnych konaniach, a to v konaní vedenom na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 6C/116/2006 a tiež v konaní vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 16Cbpv/24/2012. Podľa názoru Krajského súdu v Žiline, vysloveného v rozsudku sp. zn. 6Co/131/2010 zo dňa 29.09.2010, podstatou zlepšovacieho návrhu bolo, že pri výstavbe plynovej kotolne boli vykonané úspory rozpočtových nákladov, nakoľko nemusel byť použitý materiál v takom rozsahu, v akom bol plánovaný a nezrealizovali sa niektoré montážne a stavebné práce. Žalovaný poukázal na dôvody rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 6C/116/2006 zo dňa 11.03.2010, v ktorom je konštatované, že finančné prostriedky na rekonštrukciu plynovej kotolne, pri ktorej mal byť využitý zlepšovací návrh, poskytla spoločnosť ORGAPOWER Slovakia, s. r. o. dodávateľovi, ktorým bola obchodná spoločnosť PCD s. r. o., Tlmače. Zlepšovací návrh preto nevyužil žalovaný, ale obchodná spoločnosť ORGAPOWER Slovakia, s. r. o. Vlastnícke právo k plynovej kotolni a zariadeniu nadobudol žalovaný až v roku 2005, a to na základe osobitnej zmluvy, uzatvorenej s obchodnou spoločnosťou ORGAPOWER Slovakia, s. r. o. zo dňa 18.07.2005. Zároveň žalovaný poukázal aj na právnu úpravu ust. § 73 zákona č. 527/2990 Zb., v zmysle ktorej od 12.06.2003 mohol žalobca voľne disponovať s uvedeným zlepšovacím návrhom, teda mohol sa domáhať ochrany svojich práv a právom chránených záujmov voči zhotoviteľovi a vlastníkovi diela, t. j. obchodnej spoločnosti ORGAPOWER Slovakia, s. r. o. Ďalej žalovaný namietal aj vykonateľnosť žalobného návrhu, pretože z neho nevyplýva spôsob, akým má mať žalovaný zakázané využívať zlepšovací návrh žalobcu. Pokiaľ by súd takto formulovanému žalobnému návrhu vyhovel, došlo by k neoprávnenému zásahu do práv a oprávnených záujmov žalovaného. Žalovaný tiež namietal, že žalobca nešpecifikoval, akým spôsobom malo byť porušené jeho právo, či právom chránený záujem zo strany žalovaného a aké mali byť následky takéhoto porušenia. Podľa názoru žalovaného predmetné úspory, ktoré mal zlepšovací návrh priniesť, ušetril priamo zhotoviteľ tým, že uvedené položky pri realizácii diela plynovej kotolne nezrealizoval.

4. Žalobca vo svojom vyjadrení (replike) zo dňa 05.08.2019 zotrval na podanej žalobe. Poukázal na to, že žalovaný vo svojom vyjadrení nepoprel, že dňa 11.04.2003 žalobca v tom čase ako zamestnanec žalovaného, podal zlepšovací návrh na úpravu projektovej dokumentácie zhotoviteľa projektu PROJEKTA, v. d., so sídlom v Liptovskom Mikuláši, a to pre stavbu Plynofikácia VS-1, Belanská štvrť, Liptovský Hrádok a že žalovaný tento zlepšovací návrh naďalej využíva. Súdne rozhodnutia, ktoré žalovaný citoval vo svojom vyjadrení, podľa názoru žalobcu nemajú žiaden vzťah k nároku uplatnenému v aktuálnom spore, pretože neúspešnosť označených žalôb bola z dôvodu premlčania peňažného nároku (sp. zn. 6C/116/2006) a z dôvodu zastavenia konania (16Cbpv/24/2012). Súčasne sa žalobca odvolával na dôkazy, obsiahnuté v uvedených súdnych spisoch a akcentoval, že tvrdenie žalovaného, že od 12.06.2003 mohol žalobca voľne disponovať so zlepšovacím návrhom, nemá oporu v žiadnej právnej norme.

5. Žalovaný vo vyjadrení (duplike) zo dňa 23.08.2019 zotrval na svojich predchádzajúcich vyjadreniach a ich dôvodoch a žiadal žalobu zamietnuť. Okrem toho namietal svoju pasívnu vecnú legitímáciu v tomto spore z dôvodu, že on nevyužíva zlepšovací návrh ako taký, nakoľko zlepšovací návrh využila obchodná spoločnosť ORGAPOWER Slovakia, s. r. o. a následne samotný zhotoviteľ diela, obchodná spoločnosť PCD s. r. o., Tlmače. Žalovaný teda nemôže byť zaviazaný sa zdržať sa niečoho, čo on sám nevyužíva. Vlastnícke právo ku kotolni prešlo na žalovaného až na základe kúpnej zmluvy zo dňa 18.07.2005.

6. Na pojednávaní, konanom dňa 19.05.2020, žalobca upravil žalobný petit tak, že okrem pôvodného výroku, ktorým žiadal žalovanému zakázať využívať zlepšovací návrh na úpravu projektovej dokumentácie Plynofikácia VS-1, Belanská štvrť, Liptovský Hrádok, podaný žalobcom dňa 11.04.2003, žiadal uložiť žalovanému aj povinnosť v lehote 2 mesiacov od právoplatnosti rozsudku doručiť žalobcovi písomný protokol, potvrdený odborne spôsobilou osobou, o nevyužívaní zlepšovacieho návrhu. Vzhľadom k tomu, že zmenenou žalobou nedošlo k podstatnej zmene predmetu sporu, súd v súlade s ustanovením § 142 ods. 1 CSP zmenu žaloby pripustil.

7. Žalobca na pojednávaní zotrval na dôvodoch podanej žaloby. Obranu žalovaného, spočívajúcu v námietke pasívnej vecnej legitímácie, označil za irelevantnú, pretože žalobca podal zlepšovací návrh žalovanému, ako svojmu zamestnávateľovi. Žalovaný so zlepšovacím návrhom naložil takým spôsobom, že dal pokyn projektovej organizácii, s ktorou bol v zmluvnom vzťahu, na prepracovanie projektovej dokumentácie. Podľa tejto projektovej dokumentácie zhotoviteľ diela realizoval stavbu. Projektant bol v zmluvnom vzťahu so žalovaným, preto podľa žalobcu nie je rozhodujúcou skutočnosť, namietaná žalovaným, že používateľom zlepšovacieho návrhu bola spoločnosť ORGAPOWER Slovakia, s. r. o. (táto spoločnosť v súčasnom období už právne neexistuje). Zástupca žalobcu uviedol, že

pokiaľ by žalobe bolo vyhovené, žalovaný by podľa jeho názoru musel prerobiť systém časti vykurovania a ak by žalovaný neprerobil systém vykurovania, musel by vypnúť kotolňu.

8. Žalovaný na pojednávaní zotrval na svojich doterajších vyjadreniach. Jeho právna zástupkyňa uviedla, že pokiaľ žalovaný v súlade s ust. § 73 ods. 1 zákona č. 527/1990 Zb. neprijal ponuku na využívanie zlepšovacieho návrhu, z ust. § 73 ods. 2 tohto zákona vyplýva, že ak v lehote dvoch mesiacov nebola uzavretá zmluva o prijatí ponuky zlepšovacieho návrhu a odmene zaň, žalobca ako zlepšovateľ bol oprávnený so zlepšovacím návrhom voľne disponovať. Žalovaný ďalej poukázal na platnú zásadu v právnom štáte, a to, že „právo patrí bdelym“. Ak žalobca ponúkol žalovanému svoj zlepšovací návrh, musel si byť vedomý aj právnych dôsledkov, ktoré vyplývajú z neprijatia jeho ponuky, t. j. neuzatvorenia zmluvy o prijatí ponuky zlepšovacieho návrhu a odmene zaň. Potom nemôže byť na ujmu žalovaného, že žalobca si v zákonnej lehote zákonným spôsobom neuplatnil svoje práva. Žalovaný akcentoval, že v tomto konaní si žalobca uplatňuje právo až po 17 rokoch od predloženia ponuky na využitie zlepšovacieho návrhu jeho vtedajšiemu zamestnávateľovi. Žalovaný tiež namietal vykonateľnosť žalobného petitu, pretože petit musí byť zrozumiteľný, určitý takým spôsobom, aby mohlo dôjsť k jeho výkonu núteným výkonom rozhodnutia. Súčasne poukázal na to, že žalobcom uplatnený nárok je aj v rozpore s § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Žalovaný totiž reálne zaplatil obchodnej spoločnosti ORGAPOWER Slovakia, s. r. o. kúpnu cenu za výmenníkovú plynovú stanicu ako hnutelnú vec, ktorú nadobudol do svojho vlastníctva. Spôsobom, akým sa žalobca domáha výkonu práva, by došlo k neoprávnenému zásahu do občianskoprávných vzťahov a oprávnených záujmov na strane žalovaného, nakoľko by došlo k ďalším následným škodám značného rozsahu aj vo vzťahu k veľkej skupine obyvateľstva, ktorej je poskytované teplo z uvedenej stanice.

9. Súd prvej inštancie vykonal všetky dôkazy označené stranami, okrem výsluchu svedka Ing. Z., ako informovaného zástupcu zhotoviteľa projektu, nakoľko žalobca svedka žiadal vypočuť na skutočnosť, či je možné prerobenie kotolne podľa pôvodne projektu, vypracovaného týmto svedkom. Vzhľadom na predmet konania by bol bezpredmetný výsluch uvedeného svedka k požadovanej skutočnosti. Navyše Ing. Z. bol ako svedok vypočutý v konaní Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 6C/116/2006, pričom na návrh žalovaného bol vykonaný dôkaz oboznámením uvedeného spisu. Žalovaným navrhnutý dôkaz, a to výsluch štatutárneho orgánu ORGAPOWER Slovakia, s. r. o., nebol vykonaný so súhlasom žalovaného. Navyše konajúci súd poukázal na skutočnosť, že tento subjekt bol z obchodného registra vymazaný dňom 12.09.2012.

10. Žalobca vo svojej výpovedi uviedol, že Ing. V., ktorý bol zamestnancom BYP Liptovský Hrádok, mu predložil na posúdenie projekt, vypracovaný Ing. Z.. Zistil, že Ing. Z. naprojektoval šesť čerpadiel, ktoré mali vysoký výkon na množstvo vody v systéme, čo by mohlo spôsobiť, že by čerpadlá zhoreli. Preto navrhol také riešenie, že namiesto šiestich čerpadiel, ktoré mali dohromady výkon asi 500 m³, by sa použili len dve čerpadlá, každé s výkonom 250 m³. Na základe tohto zlepšovacieho návrhu sa potom aj zrealizovala rekonštrukcia výmenníkovej stanice na kotolňu. Žalobca uviedol, že touto žalobou chce dosiahnuť to, aby žalovaný prerobil kotolňu podľa pôvodného projektu Ing. Z., t. j. na šesť čerpadiel.

11. Zo spisu Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 6C/116/2006 vyplýva, že žalobca bol zamestnaný v Bytovom podniku Liptovský Hrádok, príspevková organizácia Mesta Liptovský Hrádok, IČO: 039748 („BYP Liptovský Hrádok“) s tým, že od roku 1999 do roku 2005 vykonával funkciu majstra tepelného hospodárstva a aj kuriča. BYP Liptovský Hrádok pristúpil k rekonštrukcii výmenníkovej stanice na plynovú kotolňu a vypísal verejnú súťaž na vypracovanie dodávateľa projektu. V tejto súťaži uspela firma PROJEKTA, výrobné družstvo, so sídlom v Liptovskom Mikuláši (ďalej len PROJEKTA), ktorá vypracovala projekt s dátumom „1. 2002“. Žalobca dňa 11.04.2003 podal u svojho zamestnávateľa BYP Liptovský Hrádok zlepšovací návrh zo dňa 07.04.2003, na „úpravu projektovej dokumentácie Plynifikácia VS-1 Belanská štvrť, Liptovský Hrádok“. Listom zo dňa 09.05.2003 oznámil zamestnávateľ žalobcovi, že v zmysle § 73 ods. 2 zákona č. 527/1990 Zb. odstúpil zlepšovací návrh na posúdenie odbornému projektantovi a aj realizačnej firme na posúdenie a možné využitie tak, aby neboli porušené podmienky zmluvy o poskytnutí finančných prostriedkov. Zároveň žalobcovi oznámil, že o výsledkoch ho bude informovať. Na základe zlepšovacieho návrhu žalobcu, prepracovala PROJEKTA časť výkresov profesie ústredné kúrenie do nových výkresov s dátumom „5. 2003“. Na základe týchto nových výkresov bola aj realizovaná stavba. Vo vlastníctve BYP Liptovský Hrádok bolo zrejme iba zariadenie výmenníkovej stanice, pričom vlastníkom budovy bolo Mesto Liptovský Hrádok.

12. Dňa 04.11.2002 bola medzi BYP Liptovský Hrádok a ORGAPOWER Slovakia, s. r. o., so sídlom Vietnamská 22, Bratislava, IČO: 35 833246 uzavretá Dohoda o poskytnutí finančných prostriedkov a prenájme zariadení („Zmluva“), na základe ktorej sa ORGAPOWER Slovakia, s. r. o., zaviazal zabezpečiť financovanie a prostredníctvom subdodávateľa a ostatných dodávateľov vybudovanie a

sprevádzkovanie kotlových jednotiek s príslušenstvom („kotelňa“) a BYP Liptovský Hrádok sa zaviazal umožniť jej riadne užívanie. ORGAPOWER Slovakia, s. r. o., sa zaviazal po dobu dohodnutú v Zmluve umožniť BYP Liptovský Hrádok užívať kotelňu a následne ju previesť na BYP Liptovský Hrádok, ktorý sa zaviazal spoločnosti ORGAPOWER Slovakia, s. r. o., uhradiť za poskytnuté tovary a služby dojednaný poplatok. Podľa tejto Zmluvy realizovala dodávku kotelne spoločnosť POWER CONTROL & DIAGNOSTICS, Tlmače, s. r. o. so sídlom Tlmače, IČO: 31 422 055. Stavebné povolenie na stavbu „Rekonštrukcia a modernizácia existujúcej výmenníkovej stanice VS 1 na plynovú kotelňu na pozemku parcela č. 486, 467/1, k. ú. N. Q.“ bolo dňa 11.09.2002 vydané Okresným úradom Liptovský Mikuláš, odborom životného prostredia, stavebníkovi BYP Liptovský Hrádok. Kolaudačné rozhodnutie na túto stavbu bolo vydané Mestom Liptovský Hrádok dňa 28.04.2004 stavebníkovi BYP Liptovský Hrádok. Dňa 18.07.2005 bola uzavretá kúpna zmluva medzi predávajúcim ORGAPOWER Slovakia, s. r. o. a kupujúcim BYP Liptovský Hrádok, predmetom ktorej bol prevod vlastníctva ku kotelni. Cena bola dohodnutá s prihliadnutím na doterajšie užívanie kotelne kupujúcim vo výške 20 196 908,- Sk. Z predložených faktúr vyplýva, že BYP Liptovský Hrádok uhradil spoločnosti ORGAPOWER Slovakia, s. r. o. v mesačných splátkach, fakturovaných od novembra 2003 do júla 2005, spolu sumu 32 473 610,- Sk. 13. Následne súd prvej inštancie citoval ust. § 72 ods. 1, § 73, § 74 a § 75 ods. 1 zákona č. 527/1990 Zb. o vynálezoch, priemyselných vzoroch a zlepšovacích návrhoch (ďalej aj „zákon č. 527/1990 Zb.“) a konštatoval, že zlepšovací návrh je tzv. podnikateľským inštitútom a možno zaň považovať akékoľvek zdokonalenie, či vyriešenie problému zamestnávateľa. Hlavným kritériom pre prijatie ponuky zlepšovacieho je prínos pre zamestnávateľa, o čom rozhoduje zamestnávateľ. Zamestnávateľ pritom môže využívať zlepšovací návrh iba za predpokladu, že výslovne ponuku zlepšovateľa prijme a uzavrie s ním zmluvu. V prípade, že k uzavretiu takejto zmluvy nedôjde do dvoch mesiacov od prijatia ponuky, zamestnanec má právo nakladať so svojim zlepšovacím návrhom bez obmedzenia, teda napr. ponúknuť riešenie inému subjektu.

14. Medzi stranami bolo nesporné, že žalobca síce technické riešenie predložil svojmu zamestnávateľovi (žalovanému), ale tento s ním nikdy neuzavrel zmluvu o prijatí ponuky zlepšovacieho návrhu a odmene zaň tak, ako to upravuje § 74 zákona č. 527/1990 Zb. Žalovaný však tento zlepšovací návrh odstúpil projektovej organizácii a realizačnej firme, o čom informoval žalobcu listom zo dňa 09.05.2003, v ktorom sa odvolal na právnu úpravu § 73 ods. 2 zákona č. 527/1990 Zb. V konaní bolo nesporné, že PROJEKTA prepracovala svoj pôvodný projekt z januára 2003 a do nových výkresov s dátumom „5.2003“ zakomponovala aj technické riešenie, ktoré žalobca predložil svojmu zamestnávateľovi ako zlepšovací návrh.

15. Už z názvu zlepšovacieho návrhu vyplýva, že predmetom bola úprava projektovej dokumentácie, ktorú pre zamestnávateľa žalobcu vypracovala PROJEKTA, na základe samostatného zmluvného vzťahu. Potom absentuje základný predpoklad zlepšovacieho návrhu, t. j. vyriešenie problému zamestnávateľa. Zamestnávateľ žalobcu síce toto riešenie prijal, ale nešlo o jeho problém, ale o problém projektanta. Nakoľko sa technickým riešením žalobcu disponovalo mimo podnik (BYP Liptovský Hrádok), nemôže sa jednať o zlepšovací návrh, ale napr. o know-how.

16. V konaní bolo takisto preukázané, že BYP Liptovský Hrádok síce mienil vybudovať kotelňu, na čo získal aj stavebné povolenie, ale keďže nedisponoval finančnými zdrojmi, kotelňu zhotovil investor ORGAPOWER Slovakia, s. r. o. a technicky práce realizoval POWER CONTROL & DIAGNOSTICS, Tlmače, s. r. o. Skutočnosť, že zamestnávateľ žalobcu mal úmysel prevádzkovať kotelňu po jej zhotovení ešte neznamena, že zlepšovací návrh vyriešil technický problém žalovaného.

17. Nad rámec uvedených dôvodov okresný súd poukázal na to, že žalobný návrh je nevykonateľný. Tomuto záveru nasvedčuje aj to, že žalobca uznal, že nie je technicky možné nevyužívať zlepšovací návrh pri zachovaní chodu kotelne, z ktorej je aktuálne dodávané teplo a teplá úžitková voda do cca 600 bytov, do budovy Polikliniky v Liptovskom Hrádku, Základnej školy J. D. Matejovie Liptovský Hrádok, Materskej školy Belanská, Liptovský Hrádok, polície, obchodu potravín a kultúrneho domu v Liptovskom Hrádku. Preto ak by aj došlo zo strany žalovaného k neoprávnenému zásahu do práv žalobcu, chránených zákonom č. 527/1990 Zb. (čo však preukázané nebolo), žalobcom požadovaný nárok by znamenal vypnutie kotelne, čo by bolo v rozpore s dobrými mravmi (§ 3 Občianskeho zákonníka).

18. Vzhľadom na uvedené skutočnosti mal prvoinštančný súd preukázané, že riešenie, navrhnuté žalobcom, hoci ponúknuté jeho vtedajšiemu zamestnávateľovi, využil tretí subjekt. Nakoľko sa s technickým riešením žalobcu disponovalo mimo podnik (BYP Liptovský Hrádok), nejedná sa o zlepšovací návrh, preto súd akékoľvek nároky žalobcu voči žalovanému nedôvodné. Z uvedeného dôvodu súd žalobu zamietol.

19. O nároku na náhradu trov konania okresný súd rozhodol s poukazom na § 262 ods. 1 a 2 postupujúc podľa § 255 ods. 1 CSP s použitím § 251 CSP a žalovanému, ktorý bol v tomto spore v plnom rozsahu

úspešný, priznal nárok na ich náhradu voči žalobcovi v rozsahu 100 % s tým, že o výške nároku rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku súd prvej inštancie osobitným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

20. Proti rozsudku okresného súdu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca, ktorý sa domáhal jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

21. Odvolateľ namietal, že hoci okresný súd vec správne právne posúdil, na základe vykonaného dokazovania však vyvodil nesprávny záver. Dňa 11.04.2003, t. j. v čase, keď bol žalobca zamestnancom žalovaného, podal u svojho zamestnávateľa zlepšovacím návrh na úpravu projektovej dokumentácie zhotoviteľa projektu PROJEKTA, výrobné družstvo, so sídlom 1. mája 19, 031 01 Liptovský Mikuláš, IČO: 00 652 857, a to pre stavbu Plynofikácia VS-1, Belanská štvrť, Liptovský Hrádok. Žalovaný bez toho, aby so žalobcom ako autorom zlepšovacieho návrhu v súlade so zákonom č. 527/1990 Zb. o vynálezoch, priemyselných vzoroch a zlepšovacích návrhoch, uzatvoril zmluvu o prijatí ponuky zlepšovacieho návrhu a o odmene zaň, použil zlepšovacím návrh tak, že zhotoviteľovi projektu zadal prepracovanie časti projektovej dokumentácie podľa preloženého zlepšovacieho návrhu. Podľa takto zmenenej projektovej dokumentácie v časti „A“ ROZVODY ÚK, TLKA VZDUCHU, bola stavba Plynofikácia VS-1 Belanská štvrť, Liptovský Hrádok bola následne zhotovená a jej kolaudáciou daná do užívania žalovanému. Ďalej odvolateľ namietal, že súd prvej inštancie v ďalšej časti odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyvodil nesprávny záver, že žalobca toto riešenie prijal, ale nešlo o jeho problém, a teda absentuje základný predpoklad zlepšovacieho návrhu, t. j. vyriešenie problému zamestnávateľa a vzhľadom na skutočnosť, že projekt, ktorého časť bola zmenená na podklade návrhu žalobcu, vypracoval iný subjekt (PROJEKTA výrobné družstvo) a kotolňu zhotovil v tom čase investor ORGAPOWER Slovakia, s. r. o. V danej súvislosti ale konajúci súd opomenul dôležitú skutočnosť a to tú, že tak stavebné povolenie, ako aj užívacie povolenie, bolo vydané pre žalovaného (pozri spis Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 6C/11/2006 č.l. 160). V odseku č. 21. odôvodnenia svojho rozhodnutia potom okresný súd vyvodil nesprávny záver, keď konštatoval: „.... že s technickým riešením žalobcu sa disponovalo mimo podnik, nejedná sa o zlepšovacím návrh, takže akékoľvek nároky žalobcu voči žalovanému sú nedôvodné.“

Pre zachovanie práv duševného vlastníctva žalobcu toto nie je rozhodujúce. Žalobca, ktorý bol v tom čase v právnom postavení zamestnanca, vymyslel zlepšovacím návrh, ktorý sa týkal jednoznačne predmetu činnosti zamestnávateľa - výroba a rozvod tepla. Žalobca si splnil svoju informačnú povinnosť, keď oznámil zamestnávateľovi existenciu zlepšovacieho návrhu a odovzdal mu všetky potrebné materiály a dokumentáciu vzťahujúce sa na zlepšovacím návrh. Právo zamestnávateľa využívať zlepšovacím návrh vzniká uzavretím zmluvy so zlepšovateľom o prijatí ponuky zlepšovacieho návrhu a odmene zaň. K tejto skutočnosti však nedošlo a žalobca užíval a aj naďalej užíva tento zlepšovacím návrh, čo ani o sám v prvoinštančnom konaní nepoprel. Takýmto spôsobom je hrubo porušované vlastnícke právo žalobcu, keďže zo strany žalovaného došlo k neoprávnenému zásahu do práv žalobcu chránených špeciálnym zákonom a tiež Ústavou SR. Vyvodený právny záver konajúceho súdu v odseku 20. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia je preto nesprávny.

22. Súčasne nie je správny záver okresného súdu prezentovaný v odseku 20. jeho odôvodnenia, že žalobný návrh je nevykonateľný. Žaloba totiž obsahuje rozhodujúce skutočnosti a ich opis úplne, určite a zrozumiteľne. Zo žaloby je zrejmé, aký skutok má byť predmetom konania, čo vyplýva zo žalobcom tvrdených skutočností a predložených dôkazov. Iba súd rozhoduje o tom, ako bude formulovaný výrok jeho rozhodnutia. Pri formulácii výroku rozhodnutia súd musí dbať, aby vyjadroval (z obsahového hľadiska) to, čoho sa žalobca domáha. Žalobca určito a zrozumiteľne označil spôsob určenia právneho vzťahu, jeho práva a povinnosti žalovaného. Vypnutie kotolne označil súd prvej inštancie za porušenie dobrých mravov. Nesprávne si tak osvojil názor prezentovaný žalovaným. Naopak, je to práve žalovaný, kto porušuje dobré mravy tým, že technické riešenie v podobe podaného zlepšovacieho návrhu použil a stále ho využíva bez toho, aby uzatvoril zmluvu so žalobcom - zlepšovateľom. Podľa názoru odvolateľa prvoinštančný súd tiež nevykonával ním navrhnutý dôkaz potrebný na zistenie rozhodujúcej skutočnosti výsluchom svedka Ing. Z. (ods. 8 odôvodnenia napadnutého rozhodnutia), ktorý je autorom projektu kotolne a ktorý aj tento projekt prepracoval podľa návrhu žalobcu. Bol by tak zistil, do akej miery bol potrebný technický zásah na odstránenie zlepšovacieho návrhu a aké obmedzenie, a to najmä časové, by znamenalo v dodávkach tepla a teplej vody. Ing. Z. bol totiž v predchádzajúcom konaní vypočutý k inej skutočnosti. Ďalej odvolateľ uviedol, že okresný súd síce pri svojom rozhodovaní citoval zákonnú úpravu viažucu sa k prejednávanej veci, no nezohľadnil právnu ochranu duševného vlastníctva. Priemyselné vlastníctvo je podskupinou duševného vlastníctva, ktorá zahŕňa tie typy duševného vlastníctva, ktoré majú priemyselné využitie. Priemyselné právo je právo na ochranu predmetov priemyselného vlastníctva, ktoré sa vytvárajú tvorivou duševnou činnosťou a sem patria aj zlepšovacie návrhy. Duševné vlastníctvo podlieha právnej ochrane, a to vždy bez ohľadu na čas, keď

niekto použije tento majetok nehmotnej povahy bez súhlasu autora, hovorca či majiteľa duševného vlastníctva. Používanie predmetov duševného vlastníctva zabezpečených právnou ochranou osobou odlišnou od jeho majiteľa, je podmienené súhlasom jeho autora alebo majiteľa. V tomto spore je jednoznačné, že zlepšovacia návrh použil a aj naďalej používa iná osoba.

23. Žalovaný, ktorému bolo odvolanie doručené prostredníctvom jeho zástupcu dňa 09.07.2020, naň procesne nereagoval.

24. Ďalšie podanie strán spor v rámci odvolacieho konania neboli produkované.

25. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 379 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s § 219 ods. 3 CSP toto rozhodnutie v zmysle § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

26. Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými závermi súdu prvej inštancie. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 CSP. Odvolací súd sa však čiastočne nestotožnil s právnym posúdením nároku uplatneného žalobou uvedeným súdom prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí, ktoré však nemalo vplyv na správnosť jeho rozhodnutia.

27. Odvolací súd považoval za nevyhnutné reagovať na odvolaciu argumentáciu žalovaného formulovanú v jeho opravnom prostriedku, pričom v zmysle princípu neúplnej apelácie sa nezaoberal inými prípadnými pochybeniami okresného súdu. Krajský súd zároveň poukazuje na zodpovednosť odvolateľa za obsahové vymedzenie svojho odvolania, v spojitosti s nevyhnutnosťou odvolacieho súdu rešpektovať svoju viazanosť odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP).

28. Z obsahu opravného prostriedku vyplýva, že odvolateľ sa nestotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie, tak ako boli prezentované v napadnutom rozhodnutí.

29. Primárne odvolací súd zdôrazňuje, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany sporu, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04), ani právo na to, aby bola strana pred všeobecným súdom úspešná, teda aby sa rozhodlo v súlade s jej požiadavkami (I. ÚS 50/04). Do obsahu základného práva podľa článku 46 ods. 1 Ústavy a práva na spravodlivý proces podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru nepatrí ani právo strany sporu vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia dôkazov (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03). Posúdenie návrhu na vykonanie dokazovania, rozhodnutie, ktoré z dôkazov budú v rámci dokazovania vykonané, je vždy vecou súdov (§ 185 ods. 1 CSP), a nie strán sporu. Okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, prečo žalobu žalobcu zamietol, pričom ku svojim záverom dospel v kontexte všetkých vykonaných dôkazov s prihliadnutím na individuálne okolnosti prejednávanej veci. V tejto súvislosti odvolací súd poznamenáva, že právu na odôvodnenie súdneho rozhodnutia (ako súčasť základného práva na súdnu ochranu) zodpovedá povinnosť dotknutého súdu dať odpoveď nielen na skutkové a právne otázky daného prípadu, ale i na relevantné argumenty strán. V súdnej veci však okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil. Právo na súdnu ochranu však nemožno zamieňať s „právom“ strany sporu byť pred súdom úspešnou; prípadne s „právom“ na vydanie rozhodnutia v súlade s jej požiadavkami a právnymi názormi. Preto nie je porušením daného základného práva, ak súd nerozhodne podľa predstáv strany sporu; vrátane predstáv o obsahu odôvodnenia súdneho rozhodnutia. S prihliadnutím na obsah dokazovania vykonaného okresným súdom popísaný v odôvodnení jeho rozsudku, krajský súd doplnil dôvody napadnutého rozhodnutia. Uvedený postup odvolacieho súdu je v súlade s uznesením Ústavného súdu SR sp.z n. IV. 350/2009 zo dňa 08.10.2009, podľa ktorého „...odôvodnenia rozhodnutí prvostupňového súdu a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane, pretože prvostupňové a odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok (II. ÚS 78/2005, III. ÚS 264/2008, IV. ÚS 372/2008). Tento právny názor zahŕňa aj požiadavku komplexného posudzovania všetkých rozhodnutí všetkých všeobecných súdov (tak prvostupňového súdu, ako aj odvolacieho súdu a prípadne aj dovolacieho súdu), ktoré boli vydané v priebehu príslušného súdneho konania“.

30. Zamestnanec pri výkone práce môže vymyslieť zdokonalenie či zlepšenie technického procesu zamestnávateľa. Za predpokladu, že dané zlepšenie napĺňa pomerne široké intencie ustanovenia § 72 zákona č. 527/1990 Zb. o vynálezoch, priemyselných vzoroch a zlepšovacích návrhoch v znení neskorších predpisov, bude sa jednať o zlepšovací návrh. Samotná právna úprava zlepšovacích návrhov teda reguluje situáciu, kedy zamestnanec vytvorí zlepšovací návrh. Právo nakladať s takýmto návrhom môže mať za zákonom stanovených podmienok zamestnávateľ. Predpokladá sa totiž, že zamestnanec vymyslel tento zlepšovací návrh za použitia prostriedkov zamestnávateľa, počas pracovnej doby a pri výkone práce, pričom týmto vynálezom môže dôjsť k zlepšeniu procesov zamestnávateľa (či konkrétneho prístroja, procesu), avšak týmto prekročil plnenie pracovnej úlohy (konal nad rámec povinností. Práve preto zamestnancovi zákon č. 527/1990 Zb. priznáva právo na odmenu, ktorá nie je zohľadnená v jeho mzde. Po tom, ako zamestnanec vymyslí zlepšovací návrh a za predpokladu, že sa týka predmetu činnosti zamestnávateľa alebo odboru jeho práce, je následne povinný si splniť svoju informačnú povinnosť - oznámiť existenciu zlepšovacieho návrhu zamestnávateľovi. K riadnemu splneniu tejto povinnosti nestačí len ľubovoľné oznámenie, ale musí ísť o taký úkon, kde zamestnanec preukázateľne oznámi zamestnávateľovi vymyslenie zlepšovacieho návrhu, odovzdá všetky potrebné materiály a dokumentáciu vzťahujúcu sa na zlepšovací návrh (výkresy, náčrty, schémy, návrhy nákupu potrebných materiálov a pod.), na základe ktorých môže zamestnávateľ tento zlepšovací návrh posúdiť. Od momentu riadne splnenej informačnej povinnosti zamestnanca začína zamestnávateľovi plynúť dvojmesačné obdobie, v ktorom posúdi oprávnenosť a prínos zlepšovacieho návrhu. Ak sa rozhodne návrh prijať, strany (zlepšovateľ a zamestnávateľ) majú medzi sebou uzatvoriť zmluvu o prijatí ponuky zlepšovacieho návrhu a odmene zaň (občianskoprávny vzťah). Vyplýva to z ustanovenia § 73 ods. 2 zákona č. 527/1990 Zb., podľa ktorého musí zamestnávateľ do dvoch mesiacov od doručenia ponuky zlepšovateľa uzatvoriť zmluvu o prijatí návrhu a odmene zaň, inak právo nakladať so zlepšovacím návrhom prechádza späť na zlepšovateľa.

31. Z dokazovania vykonaného okresným súdom vyplýva, že v posudzovanom prípade žalobca zlepšovacím návrhom predloženým žalovanému dňa 07.04.2003 navrhol, aby sa pri realizácii stavby namiesto pôvodne naprojektovaných šiestich čerpadiel s výkonom asi 500 m³ (čo by mohlo spôsobiť, že by čerpadlá zhoreli), použili len dve čerpadlá, každé s výkonom 250 m³ a zároveň žalovaný nemusel projektovať novú trasu pre výškovú zástavbu v dĺžke 400 m, s ktorou zmenou projektant súhlasil, pretože ju do projektovej dokumentácie následne zapracoval a žalovaný to akceptoval. V prejednávanom spore bolo nesporné, že PROJEKTA výrobné družstvo prepracovala svoj pôvodný projekt z mesiaca január 2003 a do nových výkresov s dátumom „5/2003“ zakomponovala aj technické riešenie predložené žalobcom svojmu zamestnávateľovi (žalovanému) ako zlepšovací návrh.

32. Žalobca teda v predmetný deň predložil žalovanému ako svojmu zamestnávateľovi, (ktorého predmetom činnosti je výroba a rozvod tepla), zlepšovací návrh. Zamestnávateľ (žalovaný) mal do dvoch mesiacov od doručenia ponuky zlepšovateľa so zamestnancom (žalobcom) uzatvoriť zmluvu o prijatí návrhu a odmene zaň, inak právo nakladať so zlepšovacím návrhom prechádza späť na zlepšovateľa (§ 73 ods. 2 zákona č. 527/1990 Zb.). Medzi žalobcom a žalovaným k uzavretiu takejto zmluvy nedošlo. Právo zamestnávateľa využívať zlepšovací návrh vzniká až uzavretím zmluvy o prijatí návrhu a odmene zaň (§ 74 zákona č. 527/1990 Zb.). V čase, keď ešte žalovanému nevzniklo právo predložený zlepšovací návrh využívať, tento dňa 09.05.2003 zlepšovací návrh žalobcu poskytol ďalšiemu subjektu, s ktorým bol ako stavebník stavby „Rekonštrukcia a modernizácia existujúcej výmenníkovej stanice VS 1 na plynovú kotolňu na pozemku parcela č. 486, 467/1, k. ú. N. Q.“ v zmluvnom vzťahu - zhotoviteľovi projektu - PROJEKTA výrobné družstvo, ktorému zadal prepracovanie časti projektovej dokumentácie podľa preloženého zlepšovacieho návrhu. Podľa takto zmenenej projektovej dokumentácie v časti „A“ ROZVODY ÚK, TLKA VZDUCHU, bola stavba Plynofikácia VS-1 Belanská štvrť, Liptovský Hrádok následne zhotovená. Podľa zmluvy uzavretej s investorom ORGAPOWER Slovakia, s. r. o. realizovala dodávku kotolne spoločnosť POWER CONTROL & DIAGNOSTICS, Tlmače, s. r. o. so sídlom Tlmače, IČO: 31 422 055. Dňa 18.07.2005 bola uzavretá kúpna zmluva medzi predávajúcim ORGAPOWER Slovakia, s. r. o. a kupujúcim BYP Liptovský Hrádok, predmetom ktorej bol prevod vlastníctva ku kotolni.

33. Predmetná kúpna zmluva zo dňa 18.07.2005 uzavretá medzi predávajúcim ORGAPOWER Slovakia, s. r. o. a kupujúcim BYP Liptovský Hrádok však len nadväzuje na predchádzajúcu zmluvu s týmto subjektom - Dohodu o poskytnutí finančných prostriedkov a prenájme zariadení zo dňa 04.11.2002, na základe ktorej sa spoločnosť ORGAPOWER Slovakia, s. r. o., zaviazala zabezpečiť financovanie stavby a prostredníctvom subdodávateľa a ostatných dodávateľov vybudovanie a sprevádzkovanie kotlových jednotiek s príslušenstvom a BYP Liptovský Hrádok (žalovaný) sa zaviazal umožniť jej riadne užívanie. Je teda zrejmé, že žalovaný bol stavebníkom predmetnej stavby a

projektová dokumentácia, resp. jej časť bola prepracovaná zhotoviteľom projektu podľa zlepšovacieho návrhu vyhotoveného žalobcom na pokyn žalovaného. Vyššie uvedenými zmluvami žalovaný riešil len spôsob financovania stavby. Spoločnosť ORGAPOWER Slovakia, s. r. o. bola investorom stavby, t. j. z jej finančných prostriedkov sa stavba financovala. Stavbu realizoval zmluvný ďalší zmluvný partner investora ako subdodávateľ. Žalovaný však použil zlepšovací návrh predložený žalobcom a bez tohto, aby uzavrel so žalobcom zmluvu o prijatí návrhu a odmene zaň v zmysle § 73 ods. 2 zákona č. 527/1990 Zb., tento doposiaľ užíva. Z uvedených dôvodov na rozdiel od súdu prvej inštancie, odvolací súd dospel k záveru, že z dôvodu neoprávneného zásahu do práv žalobcu chránených zákonom č. 527/1990 Zb. jeho bývalým zamestnávateľom; žalobca o. i. má aj právo domáhať sa tohto, aby rušenie jeho práva bolo zakázané a aby následky porušenia boli odstránené (§ 75 citovaného zákona).

34. Nemožno však opomíňať správnu argumentáciu okresného súdu v bode 20. odôvodnenia napadnutého rozsudku, ktorý prihliadol na individuálne okolnosti (špecifiká) prejednávaneho prípadu, keď konštatoval, že i sám žalobca uznal, že technicky nie je možné nevyužívať zlepšovací návrh pri súčasnom zachovaní chodu kotolne, z ktorej je aktuálne dodávané teplo a teplá úžitková voda nielen do cca 600 bytov, ale aj do budovy polikliniky, základnej školy, materskej školy, polície, obchodu potravín a kultúrneho domu v Liptovskom Hrádku. V danom prípade došlo ku kolízii dvoch ústavných hodnôt - ochrany vlastníckeho práva žalobcu ako výsledku duševnej činnosti a ochrany práva užívať majetok obyvateľmi bytov i ďalšími subjektmi (štátnymi inštitúciami, či podnikateľmi), ktoré sú prostredníctvom kotolne žalovaného vykurované a ktorým je zabezpečovaná dodávka teplej úžitkovej vody. Aj pri rozhodovaní súdnej veci je totiž potrebné dôsledne rešpektovať zásadu, že „pokiaľ nemožno zachovať maximum obidvoch základných práv, treba prihliadnuť na princíp všeobecnej spravodlivosti, keď je nutné zvažovať všeobecné súvislosti tohto typu kolízie základných práv, ako aj individuálne okolnosti konkrétneho rozhodovaného prípadu“. (pozri napr. rozhodnutie Ústavného súdu SR vo veci Pl. ÚS 15/95)

35. Zmyslom ust. § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka je zamedziť výkonu práva, ktorý síce zodpovedá zákonu, avšak odporuje dobrým mravom, ktoré možno definovať ako súhrn spoločenských, kultúrnych a mravných noriem, ktoré v historickom vývoji osvedčujú istú nemennosť, vystihujú podstatné historické tendencie, sú zdieľané rozhodujúcou časťou spoločnosti a majú povahu noriem základných. Nie je teda vylúčené, že aj taký výkon práva, ktorý zodpovedá zákonu, môže byť uznaný v rozpore s dobrými mravmi a že mu preto bude súdom odopretá právna ochrana. Na druhej strane však fungovanie systému písaného práva je založené najmä na dôslednom dodržiavaní pravidiel vyplývajúcich z právnych predpisov a korektív dobrých mravov, nesmie byť na ujmu princípu právnej istoty a nesmú neprimerane oslabovať subjektívne práva účastníkov vyplývajúcich z právnych noriem. Postup súdu podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka má preto miesto len vo výnimočných situáciách, kedy k výkonu práva založeného zákonom dochádza z iných dôvodov, ako je dosiahnutie hospodárskych cieľov, či uspokojenie iných potrieb, kedy hlavnou alebo aspoň prevažujúcou motiváciou je úmysel poškodiť či znevýhodniť povinnú osobu (tzv. šikanujúci výkon práva), prípadne, kedy je zřejmé, že výkon práva vedie k neprijateľným dôsledkom prejavujúcim sa tak vo vzťahu medzi účastníkmi (stranami sporu) tak na postavení niektorého z nich navonok.

36. Zásada súladu práv, resp. ich výkonu s dobrými mravmi predstavuje významný princíp, ktorý v odôvodnených prípadoch dovoľuje zmierňovať tvrdosť zákona a dáva sudcovi priestor pre uplatnenie pravidiel slušnosti (porovnaj nález Ústavného súdu ČR sp.zn. IV.ÚS 2842/10 z 25.05.2011); sudca totiž nesmie resignovať na spravodlivé riešenie, akokoľvek sa to môže javiť zložitým (pozri nález sp.zn. II.ÚS 3168/09 z 05.08.2010). Posúdenie správania ako odporujúceho dobrým mravom prináleží výhradne všeobecným súdom (s ohľadom na relatívnu neurčitosť pojmu „dobré mravy“ je tu súdom daná možnosť uváženia); ústavnoprávne preskúmanie nie je vylúčené, ale je obmedzené na to, či rozhodnutie nevybočilo z ústavných medzí, t.j. či ide o uváženie zákonom povolené, urobené orgánom verejnej moci k tomu splnomocneným a či záver všeobecného súdu netrpí prvkami svojvôle.

37. Okresný súd vo svojom rozhodnutí podrobne zdôvodnil, prečo s prihliadnutím na konkrétne okolnosti prejednávanej veci zistené vykonaným dokazovaním, popísané v bode 20. jeho odôvodnenia, odoprel priznať ochranu nároku žalobcu uplatnenému žalobou v súlade s ust. § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka. V súdnej veci súd prvej inštancie postupoval správne, keď dôsledne dodržal limity uvedeného zákonného ustanovenia o nutnosti náležite podloženého, jasného a presvedčivého záveru o rozpore výkonu práva s dobrými mravmi ustáleného súdnou praxou a v odôvodnení svojho

rozhodnutia uviedol konkrétne skutkové zistenia, na základe ktorých dospel k záveru, že nárok uplatnený žalobou je v rozpore s dobrými mravmi.

38. Zároveň odvolací súd dodáva, že k otázke posúdenia rozporu s dobrými mravmi Najvyšší súd SR vo svojich rozhodnutiach opakovane uviedol, že pri výklade ust. § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka a stanovenia, kedy sa výkon práva dostáva do rozporu s dobrými mravmi, je potrebné vychádzať z toho, že ide o právnu normu s relatívne neurčitou (abstraktnou) hypotézou, ktorá nie je stanovená priamo právnym predpisom a je prenechaná úvahe súdu, aby podľa svojho starostlivého uváženia v každom jednotlivom prípade vymedzil na základe všetkých rozhodujúcich skutočností a prihliadol ku všetkým konkrétnym okolnostiam konania strán sporu v príslušnom období aj k ich vtedajšej situácii (napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 21Cdo 486/2012 zo dňa 05.12.2002). Najvyšší súd teda opakovane vyzdvihol dôležitosť komplexnosti zhodnotenia všetkých skutkových okolností, bez ktorých nemožno záver o rozpore výkone práva s dobrými mravmi urobiť. Je teda zrejmé, že okresný súd svoje rozhodnutie založil na ustálenej judikatúre najvyšších súdnych autorít, pričom odvolací súd sa s takýmto jeho postupom, (s prihliadnutím na konkrétne okolnosti prejednávanej), veci v celom rozsahu stotožnil.

39. Je tak zrejmé, že hoci jednotlivé (dielčie) dôvody uvádzané okresným súdom v napadnutom rozhodnutí v bodoch 16. až 19. jeho odôvodnenia, (na ktoré poukazoval aj žalobca vo svojom opravnom prostriedku), nemôžu byť dôvodom na zamietnutie žaloby a tieto v danom prípade odvolací súd vyhodnotil inak, jeho záver o rozpore nároku uplatnenom žalobou pre rozpor s dobrými mravmi správny.

40. Zároveň odvolací súd opakovane zdôrazňuje, že posúdenie návrhu na vykonanie dokazovania, rozhodnutie, ktoré z dôkazov budú v rámci dokazovania vykonané, je vždy vecou súdov (§ 185 ods. 1 CSP), a nie strán sporu. Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že sám žalobca v priebehu prvoinštančného konania uznal, že nie je technicky možné nevyužívať jeho zlepšovacie návrh pri súčasnom zachovaní chodu kotolne, z ktorej je aktuálne dodávané teplo a teplá úžitková voda fyzickým a právnickým osobám uvedeným v bode 32. tohto rozhodnutia. Bolo by preto nadbytočné a v rozpore so zásadou hospodárnosti konania, aby na uvedenú skutočnosť súd vykonával akékoľvek ďalšie dokazovanie (napr. vylúchom svedka Ing. Z.).

41. Na základe vyššie uvedených skutočností a dôvodov odvolací súd rozsudok okresného súdu o zamietnutí žaloby (výrok I. rozsudku) ako vecne správny potvrdil.

42. Odvolací súd ako vecne správny potvrdil aj od rozhodnutia vo veci samej závislý výrok napadnutého rozsudku o trovách prvoinštančného konania (výrok II.), proti ktorému odvolateľ nevzniesol žiadne odvolacie námietky. Napadnutý rozsudok okresného súdu aj v tejto časti plne zodpovedá procesnému úspechu strán v konaní a zákonným ustanoveniam v ňom uvedeným.

43. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a § 396 ods. 1 CSP tak, že žalovanému priznal proti žalobcovi nárok na ich náhradu v rozsahu 100 %, nakoľko mal v odvolacom konaní plný úspech. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

44. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).